

รูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ

อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Tourism Logistics Model Management: Cycling for Health Along the Railway Line, Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province

ธีรพันธ์ วัฒนโยธิน^{1*} และ นุชากร คงยะฤทธิ²

Tiranan Wattanayotin^{1*} and Nuchakorn Kongyarit²

^{1,2}คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

^{1,2}Faculty of Management Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya

*Corresponding author, email: Tiranan.w@rmutsv.ac.th

Received: 18 Jul 2024, Revised: 15 Aug 2024, Accepted: 4 Sep 2024

บทคัดย่อ

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยาน พร้อมทั้งเสนอแนะให้เกิดรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอทุ่งสงจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยสอบถามข้อมูลจากนักปั่นจักรยาน จำนวน 400 ชุด ซึ่งศึกษาองค์ประกอบ 7 ด้าน และค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ด้วยโปรแกรม SPSS พบว่า นักปั่นจักรยานนำเสนอเส้นทาง 6 เส้นทาง โดยส่วนใหญ่ปั่นจักรยานระยะปานกลางระหว่าง 11-20 กิโลเมตร ที่มีเส้นทางสภาพถนนที่ดี และธรรมชาติตลอดเส้นทางที่สวยงามไม่ว่าจะเป็นลำธารน้ำตก ภูเขาที่มีความอุดมสมบูรณ์ และจากการแจกแบบสอบถามนักปั่นจักรยานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสิ่งที่ควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน คือ การสื่อสารข้อมูลที่นักปั่นจักรยานสามารถศึกษาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่จะปั่นจักรยานไปได้อย่างถูกต้องตามที่ได้วางแผนในการปั่นจักรยานไว้

คำสำคัญ: รูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยว, โลจิสติกส์การท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

Abstract

The research aimed to study the logistics model for health tourism cycling and to propose a tourism logistics model for health tourism cycling along the railway route in Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province, to promote tourism. The study involved collecting data from 400 cyclists, focusing on seven components. The statistical methods used in the research included percentage, mean, and standard deviation, analyzed using the SPSS program. The findings indicated six proposed cycling routes, with most involving medium-distance cycling between 11-20 kilometers. These routes feature good road conditions and beautiful natural scenery throughout, including streams, waterfalls, and lush mountains. From the distribution of questionnaires, cyclists showed a high level of satisfaction. An urgent improvement suggested is enhancing the communication of information so that cyclists can accurately study the tourist sites they plan to visit, ensuring that their cycling trips are well-planned.

Keywords: Tourism logistics model, Tourism logistics, Health tourism

1. บทนำ

ประเทศไทยมีทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นความสวยงามของธรรมชาติ มรดกทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความพิเศษเฉพาะตัว และแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ จึงทำให้ได้รับความสนใจและแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก การท่องเที่ยวแหล่งประเทศไทยได้จำแนกทรัพยากรการท่องเที่ยวตามลักษณะความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงดงามทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เด่น ความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติที่มีคุณค่าต่อการท่องเที่ยว 2) ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุและศาสนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ และที่เป็นมรดกในอดีต 3) ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของวิถีการดำเนินชีวิตของพื้นที่ชุมชนนั้น ๆ และภายใต้ความต้องการของประเทศไทยในการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์จึงทำให้กระแสสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ส่วน คือ 1) กระแสความต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ 2) กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวในการศึกษาเรียนรู้ และ 3) กระแสความต้องการพัฒนาคน จึงทำให้เกิด

การพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ องค์ประกอบด้านพื้นที่ องค์ประกอบด้านการจัดการ องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ และองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560)

จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่กว้างใหญ่ทางภาคใต้ของประเทศไทยรองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลายทางแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีเก่าแก่ที่สืบทอดมาเป็นระยะเวลาช้านาน รวมทั้งมีทรัพยากรทางธรรมชาติและลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและต้องการให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง โดยได้ใช้เวลาท่องเที่ยวที่มีอย่างจำกัดในการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้อย่างลึกซึ้ง และคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว อีกทั้งยังใช้การท่องเที่ยวเป็นตัวกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาความยากจน และยังเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นโดยให้มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ดังนั้น การปั่นจักรยานเป็นกิจกรรมนันทนาการทางเลือกรูปแบบหนึ่งสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งได้เริ่มแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในทุกเพศทุกวัย เนื่องจากการปั่นจักรยานเป็นการออกกำลังกายที่สามารถใกล้ชิดกับเส้นทางธรรมชาติ ส่งผลให้ผู้เดินทางมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับธรรมชาติ มีความรักในความสวยงามของธรรมชาติและสถานที่ไปโดยอัตโนมัติ นับเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดีอีกวิธีหนึ่ง นอกจากนี้การเดินทางด้วยจักรยานยังมีข้อดีหลายด้าน เมื่อเทียบกับการเดินทางวิธีอื่น ๆ ทั้งในแง่ผลกระทบต่อสังคมโดยรวม เมื่อพิจารณาด้านพื้นที่แล้วจักรยานส่งผลดีต่อการคมนาคม ใช้พื้นที่ในการสัญจรไปมาในแหล่งท่องเที่ยวที่น้อย อีกทั้งยังช่วยลดการสร้างมลภาวะทางอากาศ และประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับใช้เดินทางท่องเที่ยวในท้องถิ่น รวมทั้งใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวได้อีกทางหนึ่งการท่องเที่ยวโดยจักรยานมีทั้งรูปแบบของการรวมตัวกันของนักปั่นจักรยานแล้วจัดทริปกันในช่วงเช้า-เย็น หรือช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ปั่นไปยังสถานที่ต่าง ๆ เป็นการปั่นเพื่อชมธรรมชาติ วิธีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนนั้น นอกจากนี้ยังเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของหน่วยงานราชการ อาทิ การปั่นจักรยานท่องเที่ยวหน้าตก ชุมชน หรือปลูกป่า ที่นิยมจัดทริปสั้น ๆ เพื่อเป็นการนำนักปั่นจักรยานท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตและเรียนรู้วัฒนธรรมในชุมชน แต่การจัดการเส้นทางจักรยานของกลุ่มนักปั่นจักรยานที่ปั่นกันอยู่ในปัจจุบันนั้น มักจะใช้เส้นทางซ้ำ ๆ กันในแต่ละกลุ่ม ทำให้เส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวจึงยังไม่ได้มีการพัฒนา และยังไม่ครอบคลุมกับทรัพยากรวัฒนธรรมที่มีอยู่หลากหลาย และกระจายตัวอยู่เต็มพื้นที่

ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาเส้นทางจักรยานที่มีอยู่แล้วให้ครอบคลุมทรัพยากร วัฒนธรรมในพื้นที่ พร้อมทั้งให้เกิดรูปแบบเส้นทางจักรยานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟอำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเสนอแนะรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟอำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว

มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคมสัน สุริยะ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่จะส่งเสริมให้บริการท่องเที่ยวดีขึ้นในอนาคตจากการเรียนรู้จากบริการท่องเที่ยวแห่งอื่น หรือจากประสบการณ์การให้บริการท่องเที่ยวที่ผ่านมา (Benchmarking and Tourism Performance Review) กรอบที่ ควรพิจารณาโลจิสติกส์ท่องเที่ยวสิ่งที่ควรทราบของกรอบการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการไหลหรือการเคลื่อนที่ (Flow) 3 ส่วน คือ การเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) จะเป็นการการเดินทางของนักท่องเที่ยว การขนส่งและลำเลียงนักท่องเที่ยวจากจุดต้นทางไปยังจุดหมายปลายทาง การเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) จะเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รวมถึง ป้ายบอกทาง ป้ายแนะนำสถานที่หรือคำเตือนต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยว และการเคลื่อนที่ด้านการเงิน (Financial Flow) จะเป็นการสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้จ่ายหรือซื้อสินค้า และการชำระค่าบริการในแหล่งท่องเที่ยว และอมลีนรัศมี ศรีบัวนา (2559) กล่าวว่า การจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับการไหลของนักท่องเที่ยว การไหลของข้อมูลข่าวสาร และการไหลทางการเงิน ที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินทางจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดหมายปลายทางที่มีความปลอดภัย และเกิดความพึงพอใจสูงสุด

การท่องเที่ยว

สุถิ เสริฐศรี (2557) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องมีการบริหารจัดการ โดยมีความเชื่อมโยงที่เกี่ยวข้องกับบริการที่มีความหลากหลายเข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและทำให้เกิดความพึงพอใจ และบุษบา สิทธิการ และคณะ (2552) ได้มีแนวคิดที่ว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลายประเภทที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ควรมีลักษณะสำคัญอย่างน้อย 6 องค์ประกอบ หรือ 6A ทรัพยากรการท่องเที่ยวกิจกรรม การท่องเที่ยว ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับปัจจัยด้านระยะเวลา และระยะทางเข้าถึง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พักแรม การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และฉรินันท์ วัฒนโยธิน และคณะ (2560) กล่าวว่า การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวจะต้องประกอบไปด้วยด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสถานที่ และด้านการให้บริการ เป็นส่วนสำคัญในการท่องเที่ยว และทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ

การจัดการเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว

ทรรศนะ บุญอยู่ (2548) กล่าวว่า การจัดทำเส้นทางจักรยาน โดยการมุ่งเน้นพัฒนาทางจักรยาน และระบบการจราจร การสัญจรหรือการใช้เส้นทางจักรยานเพื่อแก้ปัญหาทางด้านความปลอดภัยของผู้ใช้จักรยาน และได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบของช่องทางจักรยาน เครื่องหมาย จุดจอดรถ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ที่มีอยู่หลายรูปแบบ และมีการปรับตามความเหมาะสมของพื้นที่ และอัจฉริ จันทมูล (2557) กล่าวว่า เส้นทางท่องเที่ยวตามแนวคิดด้านการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว มี 4 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยวในเมือง เป็นเส้นทางท่องเที่ยวค่อนข้างอิสระ ไม่มีการกำหนดระยะเวลา นักท่องเที่ยวสามารถหยุดแวะตามจุดสนใจได้ตามต้องการ เส้นทางประวัติศาสตร์ มีหลักการจัดเส้นทาง คือ นำเสนอวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมทั้งธรรมเนียมประเพณี การแต่งกาย นำเสนอศิลปะท้องถิ่น นำเสนอกิจกรรมทางเศรษฐกิจ นำเสนอความแตกต่างของเมือง และชุมชน นำเสนอรูปแบบทางวัฒนธรรมผ่านทางพิพิธภัณฑ์ และนำเสนอเทศกาลงานประเพณีท้องถิ่น เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว เส้นทางธรรมชาติ เป็นเส้นทางเพื่อสร้างความเข้าใจ และซึมซับความเป็นธรรมชาติ และเส้นทางแบบผสมผสาน โดยมีหลักการจัดเส้นทางในลักษณะวงจรบรรจบ ทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ เกิดความเพลิดเพลิน และความน่าสนใจที่หลากหลายรวมอยู่ด้วยกัน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว นอกจากนี้ โชติพงษ์ บุญฤทธิ์ และคณะ (2559) พบว่า เส้นทางท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ จะมีความแตกต่างทางลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม สถานที่ตั้งที่มี

แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายนั้น จะต้องสร้างความเชื่อมั่นในการรักษาความปลอดภัยในการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวด้วยการปั่นจักรยานในระดับมาก

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เท่านั้น โดยการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง และการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non - probability) ของนักปั่นจักรยาน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยใช้สูตรการคำนวณของ W. G. Cochran และกำหนดสัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่ม 50% หรือ 0.50 มีค่าความเชื่อมั่น 95% ซึ่งยอมให้คลาดเคลื่อน 5% หรือ 0.05 จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด และมีการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา ค่า IOC ของข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสามารถนำไปวัดผลได้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.50 มีการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out group) โดยทดสอบกับกลุ่มทดลองซึ่งมีคุณสมบัติเดียวกันกับประชากร จำนวน 30 ชุด และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่า Cronbach's Alpha พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.93 สอดคล้องกับ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2557) คือ แบบสอบถามที่ดีควรมีค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 0.80 หลังจากนั้น มีการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟด้วยการลงพื้นที่ปั่นจักรยาน พร้อมใช้นาฬิกาข้อมือ Garmin fenix3 ในการบันทึกข้อมูลเส้นทางปั่นจักรยาน และนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

5. ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปั่นจักรยาน 1-2 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 ซึ่งเลือกช่วงเวลาในการปั่นจักรยาน ณ เวลา ช่วงเช้า 05.00 – 08.00 น จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.60 ในการปั่นจักรยาน 1 สัปดาห์ 3-4 วัน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 โดยมีวัตถุประสงค์ในการปั่นจักรยาน เพื่อออกกำลังกายสร้างสุขภาพที่แข็งแรง จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 28.36 ซึ่งเลือกระยะทางในการปั่นจักรยานในระยะทาง 11-20 กิโลเมตร จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 และเลือกลักษณะเส้นทางจักรยานท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพที่มีเส้นทางที่มีสภาพถนนดี จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 29.76

ตอนที่ 2 รูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช

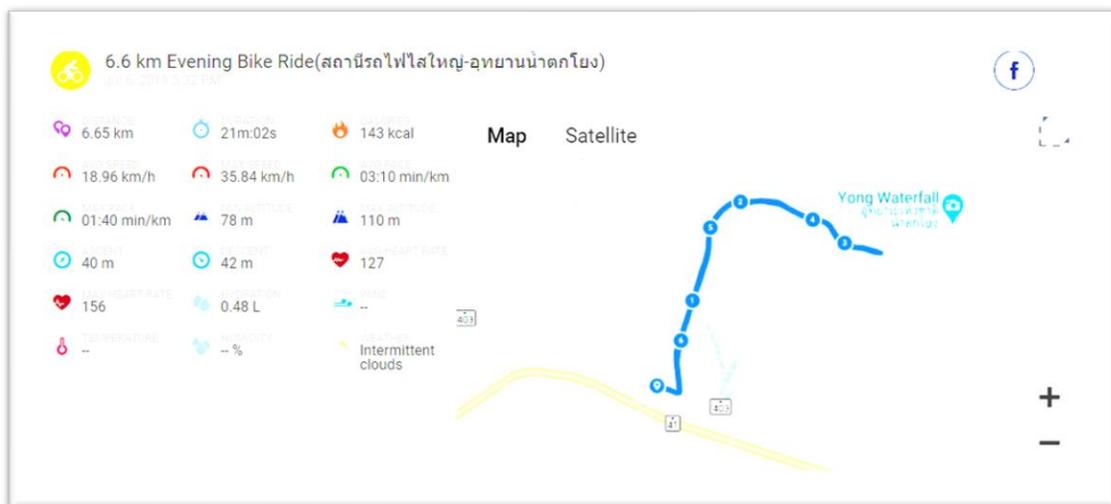
ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช

รูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	แปล ความหมาย
1. ด้านการไหลทางกายภาพ	3.63	0.74	มาก
2. ด้านการไหลของข้อมูลข่าวสาร	3.09	0.66	ปานกลาง
3. ด้านการไหลทางการเงิน	3.38	0.75	ปานกลาง
4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.28	0.78	ปานกลาง
5. ด้านสถานที่	4.17	0.76	มาก
6. ด้านความปลอดภัย	3.58	0.83	มาก
7. ด้านรูปแบบกิจกรรมและสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยว	4.23	0.68	มากที่สุด
รวม	3.62	0.74	มาก

จากตารางที่ 1 การแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด พบว่า รูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรูปแบบกิจกรรมและสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) รองลงมา ด้านสถานที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.76) และน้อยที่สุดด้านการไหลของข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.66) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรมีการปรับปรุงอย่างรวดเร็วที่สุดเพื่อส่งเสริมรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน อำเภอกู่สูง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เสนอรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยาน จำนวน 6 เส้นทาง ดังนี้

เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน ตามเส้นทางรถไฟจากสถานีรถไฟบ้านไผ่ใหญ่ ถึง อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง เส้นทางจักรยานจะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางส่วนใหญ่จะเป็นเส้นทางตรง ทำให้ง่ายต่อการปั่นจักรยาน ตลอดเส้นทางถือได้ว่าเป็นเส้นทางปั่นจักรยานที่ดีอีกเส้นทางหนึ่ง ในการปั่นจักรยานจะปั่นผ่านวัดไตรวิทยา ร้านปาร์คนิโยง ร้านค้าชุมชน ตลอดสองข้างทางจะผ่านชุมชน และนักปั่นจักรยานจะได้ชื่นชมธรรมชาติ ชมสายน้ำที่ไหลผ่านตามเส้นทางปั่นจนถึงอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง เป็นระยะทาง 6.6 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 21 นาที ในระดับความเร็วที่ 19 km/h และยังสามารถเผาผลาญแคลอรี 143 kcal เป็นเส้นทางที่เหมาะสมกับนักปั่นจักรยานที่เริ่มปั่นจักรยาน

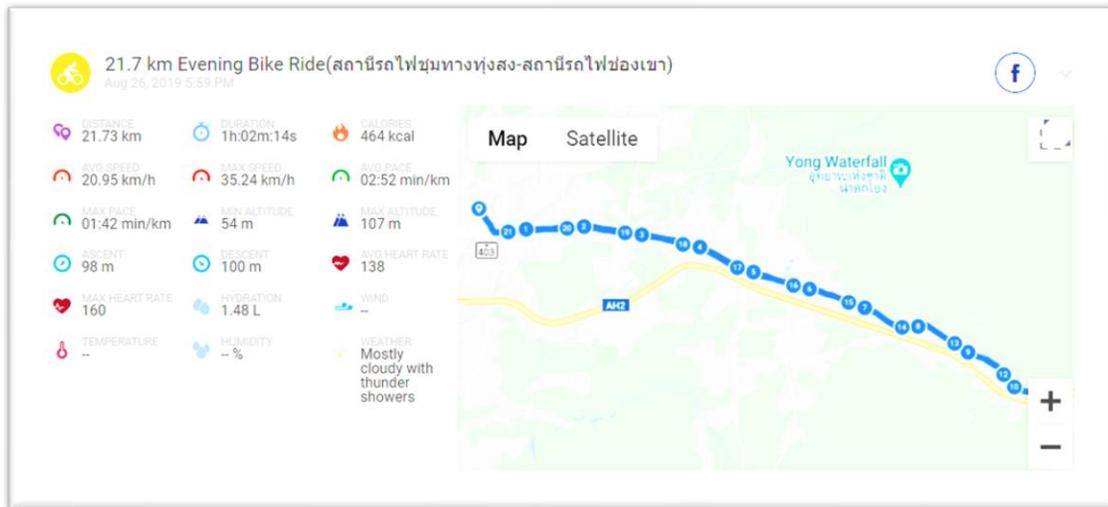
รูปที่ 1 เส้นทางปั่นจักรยานสถานีรถไฟไผ่ใหญ่ถึงอุทยานน้ำตกโยง

เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน ตามเส้นทางรถไฟจากสถานีรถไฟชุมทางทุ่งสงถึง ถ้ำตลอด เส้นทางปั่นจักรยานจะเป็นถนนลาดยาง มีเส้นทางคดเคี้ยว ผ่านชุมชน ตลอดเส้นทางถือได้ว่าเป็นเส้นทางปั่นจักรยานที่ดีในการปั่นจักรยานจะปั่นผ่านวัดชัยชุมพล ร้านค้าชุมชน ร้านกาแฟ จนถึงถ้ำตลอด ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีร้านอาหารตลอดเส้นทางปั่นจักรยาน แต่เส้นทางเส้นนี้ต้องระมัดระวังมาก เพราะเป็นเส้นทางที่ปั่นจักรยานในเขตชุมชนที่มีการจราจรหนาแน่น ระยะทาง 5.5 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 21 นาที ในระดับความเร็วที่ 15 km/h และยังสามารถเผาผลาญแคลอรี 124 kcal เป็นเส้นทางที่เหมาะสมกับนักปั่นจักรยานที่เริ่มปั่นจักรยาน แต่ต้องมีความระมัดระวังให้มากขึ้น

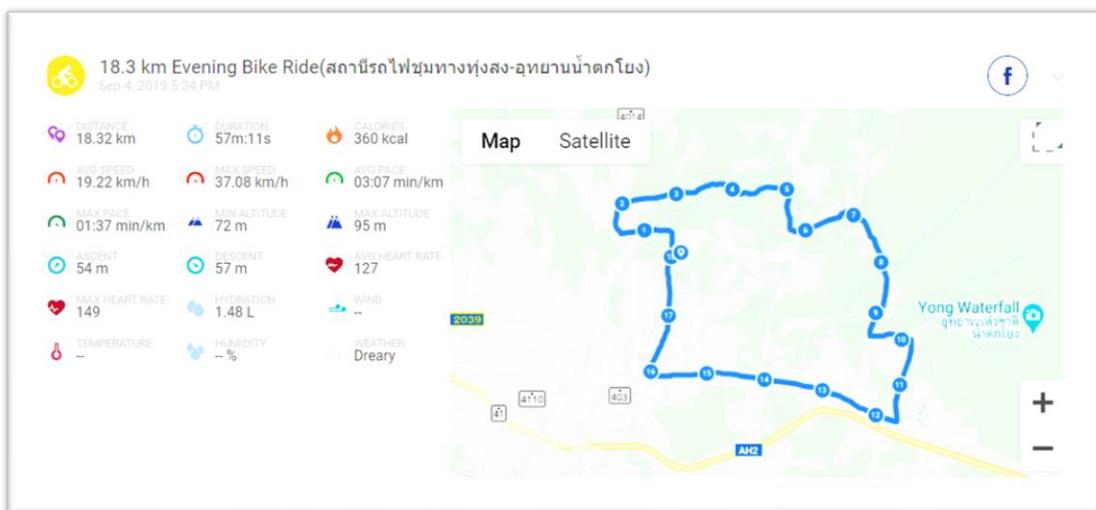
รูปที่ 2 เส้นทางปั่นจักรยานสถานีรถไฟชุมชนทางทุ่งสงถึงถ้ำตลอด

เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน ตามเส้นทางรถไฟจากสถานีรถไฟชุมทางทุ่งสงถึง สถานีรถไฟช่องเขา เส้นทางปั่นจักรยานจะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางจะเป็นเส้นตรง ทำให้ง่ายต่อการปั่นจักรยาน ตลอดเส้นทางถือได้ว่าเป็นเส้นทางปั่นจักรยานที่ดี ตลอดสองข้างทางจะปั่นจักรยานผ่านชุมชน ในการปั่นจักรยานจะปั่นผ่านศาลเจ้าแม่กวนอิม ร้านค้าชุมชน ร้านอาหาร ร้านกาแฟ สถานีรถไฟบ้านไสใหญ่ จนถึงสถานีบ้านช่องเขา ระยะทาง 22 กิโลเมตร ใช้เวลาในการปั่นจักรยานประมาณ 1 ชั่วโมง ในระดับความเร็วที่ 20 km/h และยังสามารถเผาผลาญแคลอรี 464 kcal เป็นเส้นทางระยะปานกลางที่เหมาะสมกับนักปั่นจักรยานที่ปั่นจักรยานต่อเนื่อง สม่่าเสมอในการปั่นจักรยาน แต่ต้องมีความระมัดระวังให้มากขึ้น

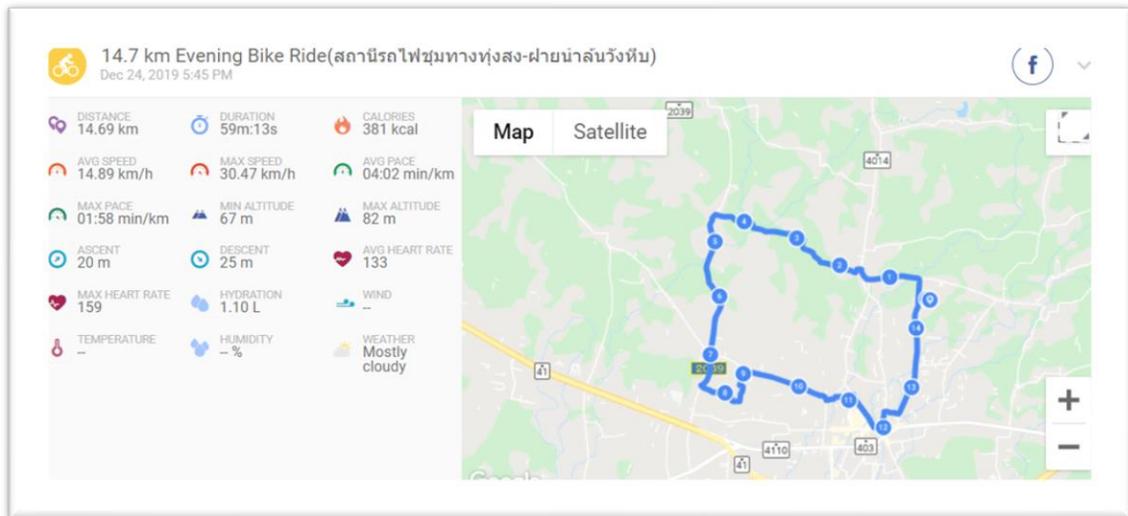
รูปที่ 3 เส้นทางปั่นจักรยานสถานีรถไฟชุมชนทางทุ่งสงถึงสถานีรถไฟช่องเขา

เส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน ตามเส้นทางรถไฟจากสถานีรถไฟชุมชนทางทุ่งสงถึง อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง เส้นทางปั่นจักรยานจะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางคดเคี้ยว ตลอดสองข้างทางมีความสวยงามของธรรมชาติ ลำธาร เนินเขาเล็ก ๆ ที่สลับกันไปตลอดเส้นทาง ในการปั่นจักรยานจะปั่นผ่านวัดราษฎร์ประดิษฐ์ ร้านค้าชุมชน ร้านอาหาร ร้านกาแฟ จนถึงอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง ระยะทาง 18.3 กิโลเมตร ใช้เวลาการปั่นจักรยานประมาณ 1 ชั่วโมง ในระดับความเร็วที่ 19 km/h และยังสามารถเผาผลาญแคลอรี 360 kcal เป็นเส้นทางระยะปานกลางที่เหมาะสมกับนักปั่นจักรยานที่ปั่นจักรยานต่อเนื่องสม่ำเสมอในการปั่นจักรยาน

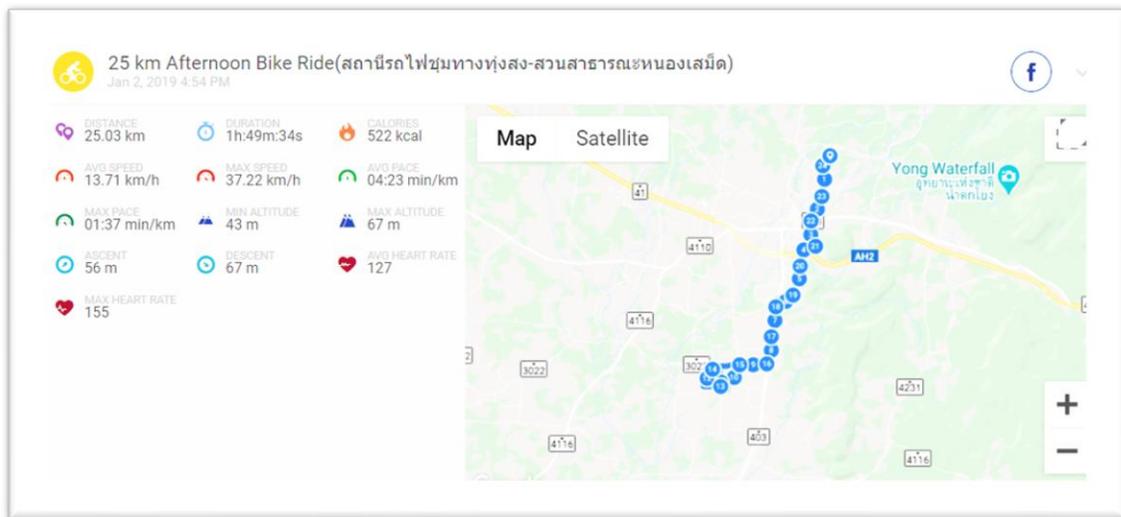
รูปที่ 4 เส้นทางปั่นจักรยานสถานีรถไฟชุมชนทางทุ่งสงถึงอุทยานน้ำตกโยง

เส้นทางที่ 5 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน ตามเส้นทางรถไฟจากสถานีรถไฟชุมทางทุ่งสงถึงฝายน้ำล้นวังหีบ เส้นทางปั่นจักรยานจะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางส่วนใหญ่จะเป็นเส้นตรง ตลอดสองข้างทางมีความสวยงามของธรรมชาติ ลำธาร เนินเขาเล็ก ๆ ที่สลับกันไปตลอดเส้นทางในการปั่นจักรยานจะปั่นผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลนาหลวงเสน ตลาดนัดชุมชน ร้านค้าชุมชน น้ำตกหนานปลิวจนถึงฝายน้ำล้นวังหีบที่มีน้ำไหลผ่านตลอดทั้งปี ระยะทาง 14.7 กิโลเมตร ใช้เวลาในการปั่นจักรยานประมาณ 1 ชั่วโมง ในระดับความเร็วที่ 15 km/h และยังสามารถเผาผลาญแคลอรี 381 kcal เป็นเส้นทางระยะปานกลางที่เหมาะสมกับนักปั่นจักรยานที่ปั่นจักรยานต่อเนื่อง สม่่าเสมอในการปั่นจักรยาน

รูปที่ 5 เส้นทางปั่นจักรยานสถานีรถไฟชุมทางทุ่งสงถึงฝายน้ำล้นวังหีบ

เส้นทางที่ 6 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยาน ตามเส้นทางรถไฟจากสถานีรถไฟชุมทางทุ่งสงถึงสวนสาธารณะหนองเสม็ด เส้นทางปั่นจักรยานจะเป็นถนนลาดยาง มีเส้นทางส่วนใหญ่จะเป็นเส้นตรงผ่านชุมชน ในการปั่นจักรยานจะปั่นผ่านสวนหลวง ร.5 ร้านค้าชุมชน ร้านอาหาร จนถึงสวนสาธารณะหนองเสม็ด แต่เส้นทางเส้นนี้ต้องระมัดระวังมาก เพราะเป็นเส้นทางที่ปั่นจักรยานในเขตชุมชนที่มีการจราจรหนาแน่น ระยะทาง 25 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 1.50 นาที ในระดับความเร็วที่ 13.7 km/h และยังสามารถเผาผลาญแคลอรี 522 kcal เป็นเส้นทางระยะไกลที่เหมาะสมกับนักปั่นจักรยานที่ปั่นจักรยานต่อเนื่อง สม่่าเสมอในการปั่นจักรยานแต่ต้องมีความระมัดระวังให้มากขึ้น

รูปที่ 6 เส้นทางปั่นจักรยานสถานีรถไฟชุมชนทางทุ่งสงถึงสวนสาธารณะหนองเสม็ด

6. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า องค์ประกอบรูปแบบโลจิสติกส์ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปั่นจักรยานตามเส้นทางรถไฟ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรูปแบบกิจกรรมและสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) รองลงมาด้านสถานที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.76) ด้านการไหลทางกายภาพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.74) ด้านความปลอดภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.83) ด้านการไหลทางการเงิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.75) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.78) และน้อยที่สุดด้านการไหลของข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.66) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรปรับปรุงตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตามเส้นทางรถไฟ เพื่อส่งต่อไปยังหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริม พัฒนา ประชาสัมพันธ์ให้มีช่องทางที่หลากหลายขึ้น อาจมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เฟสบุ๊ก หรือช่องทางอื่น ๆ ของเทศบาลตำบลเพื่อให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และให้นักปั่นจักรยานสามารถค้นหาข้อมูลเส้นทางท่องเที่ยว จุด/สถานที่ปั่นจักรยานท่องเที่ยวและมีข้อมูลในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งสามารถวางแผนการเดินทางที่พัก จนกระทั่งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพรณ์ พรหมเทพ (2561) พบว่า ส่วนผสมทางการตลาดต่อการพัฒนาการตลาดเส้นทางจักรยานต่อเส้นทาง

จักรยานท่องเที่ยวริมฝั่งโขง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม พบว่า ควรพัฒนาการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา นิตยสาร แผ่นพับ เว็บไซต์ และมีการส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวตามเส้นทางจักรยานริมฝั่งโขงมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ รวีวรรณ วิโรจน์วรรณ (2561) พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการพัฒนาเส้นทาง 7 ประเด็น คือ 1) ด้านคมนาคม ควรมีการพัฒนาเส้นทางเรียนรู้วิถีธรรมชาติ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 3) ด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว ควรมีป้ายบอกทางที่ชัดเจนและศูนย์รับแจ้งข้อมูล 4) ด้านความสะอาดของสถานที่ ควรให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมดูแลความสะอาดพื้นที่ตามแหล่งท่องเที่ยว 5) ด้านคุณภาพการบริการและสินค้า ควรกำหนดมาตรฐานการบริการกับผู้ประกอบการ 6) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคนในชุมชน โดยการส่งเสริมความรู้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 7) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ควรใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติและวิถีชีวิตชุมชนที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นมาใช้เป็นจุดขาย

7. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ควรมีการรวบรวมข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้นหาข้อมูลที่สะดวก และสามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวสามารถวางแผนการเดินทาง ที่พักหรือกระทั่งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เหมาะสม รวมทั้งควรมีการแบ่งเส้นทางปั่นจักรยานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ทั้งนี้ จะต้องมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น เทศบาล ตำบล หรือชุมชน นอกจากนี้ งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ได้มอบให้กับเทศบาลเมืองทุ่งสงในฝ่ายงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งได้นำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมปั่นสองล้อท่องเที่ยวเมืองทุ่งสง ร่วมกับชมรมจักรยานในอำเภอทุ่งสง และเทศบาลเมืองทุ่งสงเพื่อให้เกิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวและส่งเสริมด้านสุขภาพด้วยการปั่นจักรยานที่มีการบูรณาการอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ผู้ประกอบการ และชุมชน เพื่อให้มีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวการปั่นจักรยานเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดหมายปลายทางที่สร้างความประทับใจ

2. ควรศึกษาการท่องเที่ยวการปั่นจักรยานเพื่อการนำมาใช้ในชีวิตประจำวันที่สามารถลดมลภาวะลดการจราจรติดขัด นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

8. เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). *รางวัลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. <https://www.tat.or.th/th>.
- จิราพรณ์ พรหมเทพ. (2561). แนวทางการพัฒนาการตลาดเส้นทางท่องเที่ยวริมฝั่งโขง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*. 7 (ฉบับพิเศษ), 10-17.
- โชติพงษ์ บุญฤทธิ์ และคณะ. (2560). การพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลนครสงขลาโดยกระบวนการมีส่วนร่วม. *วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร*, 14(1), (89-227).
- ทรงชนะ บุญอยู่. (2548). *แนวทางการวางแผนการพัฒนาระบบจักรยานในเมืองภูมิภาค* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. วีอินเตอร์พรีนทร์.
- ธีรนนท์ วัฒนโยธิน และคณะ. (2560). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดนครศรีธรรมราช*. Thai Value Chain Management & Logistics Conference (Thai VCML) ครั้งที่ 17 (หน้า 549-557). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุษบา สิทธิการ และคณะ. (2552). *การพัฒนาบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและสนับสนุนความพร้อมของเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวโดยชุมชนในกลุ่มภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย* (รายงานวิจัย). สำนักงานคณะวิจัยแห่งชาติ.
- มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด และคณะ. (2551). *การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในกลุ่มแม่น้ำโขง 3* (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รวีวรรณ วิโรจน์วรรณ. (2561). *แนวทางในการพัฒนาเส้นทางจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่บางกระเจ้า อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ*. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 10(3), (96-109).

- สุถี เสรีฐศร์. (2557). แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกน อำเภอมือง
จังหวัดสมุทรสงคราม (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อมลธิร์ศมี ศรีบัวนา. (2559). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอมือง
จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อัจฉรี จันหมูล. (2557). การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง
(วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.